

Ангелика. (на страна).

Ахъ ! Боже мой !

Клодина.

Г-жо !

Г. Данденъ.

Ето една случка безъ съмнение, на която са не очаквахте. Сега тържествувамъ и азъ и имамъ за какво да ви снема гордостта и да ви уничтожа хитростта. До сега си играхте съ мене, услъпихте родителите; и прекрихте си злоупотребленията. Съ радость видѣхъ и приятно казахъ; вашето искуство надминуваше моето право, и всякога намерихте способности за да си отدادете право; но сега слава Богу, работите са изисниха и вашата безобразност ще биде съвсемъ на лице.

Ангелика.

Хей ! Мола ти са, кажи да ни отваратъ.

Г. Данденъ.

Не, не; требва да чакате пристигваннето на ония, които азъ очаквамъ; желая да ви намерятъ по пътищата по това време много хубаво. Докътъ чакате за да дойдатъ, измислете бари нѣкоя нова лжва да са отъзвете.

Ангелика.

Не. Имамъ наума да нескривамъ нищо,